Lieta Nr. 142315812
(1-1405-13/28)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 10. jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese T.Jefremova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc AS „Air Baltic Corporation" *(reģistrācijas numurs 40003245752)* sūdzības par Valsts robežsardzes 2012. gada 1. jūnija lēmuma Nr.73 grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012. gada 6. aprīlī Valsts robežsardzes (turpmāk arī – iestāde) Rīgas pārvaldes lidostas „Rīga" robežkontroles punkta amatpersona sastādīja AS „Air Baltic Corporation" (turpmāk arī – Air Baltic vai sūdzības iesniedzēja) administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. AA065482, kurā konstatēts, ka Air Baltic 2012. gada 6. aprīlī ar avioreisu BT-429 (Kaļiņingrada-Rīga) uz Latvijas Republiku atveda Krievijas pilsoni *V.P.*, dzimis */dzimšanas datums/*, kurš mēģināja šķērsot Latvijas Republikas valsts robežu lidostas „Rīga" robežkontroles punktā bez derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas Latvijas Republikā vai Šengenas valstu teritorijā *(lietas 28.-29.lapa)*.

Ar Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes priekšnieka 2012. gada 12 aprīļa lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 829-900-AA065482 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) Air Baltic piemērots naudas sods Ls 2300 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $114.^2$ pantā minētā pārkāpuma izdarīšanu *(lietas 18.lapa)*.

2012. gada 1. jūnijā Valsts robežsardzes priekšnieks pieņēma lēmumu Nr. 73 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāts negrozīts sākotnējais lēmums *(lietas 7.-16. lapa).*

[2] 2012. gada 28. jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta Air Baltic sūdzība par Lēmuma grozīšanu, kurā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Sūdzības iesniedzēja atzīst izdarīto pārkāpumu. No Administratīvās rajona tiesas un Administratīvās apgabaltiesas prakses līdzīgās lietās izriet, ka tai piemēroto naudas sodu ir iespējams samazināt līdz Ls 1700.

[2.2] Sūdzības iesniedzējai nav iespēju Kaļiņingradas lidostā pārbaudīt, vai pasažierim ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti, līdz ar to sūdzības iesniedzējai atliek vienīgi paļauties, ka attiecīgās valsts lidostas darbinieki, pārbaudot pasažieru dokumentus reģistrācijas brīdī pildīs savus pienākumus ar pienācīgu rūpību.

[2.3] Air Baltic piekrīt Administratīvās rajona tiesas secinājumam lietā Nr. A42896409, kas izteikts 2011. gada 30. septembra spriedumā, ka ir pamats atzīt izdarīto pārkāpumu par mazsvarīgu, jo: „Pārkāpējs ir juridiska persona ar ļoti plašu darbību, kura īsteno savus pienākumus ar ļoti daudzu personu starpniecību. Ievērojot minēto, šādās lietās ir objektīvi iespējams cilvēciskais faktors (cilvēciskās kļūdas), proti, pat ja sūdzības iesniedzēja no savas puses dara visu iespējamo, cilvēciskais faktors nav pilnībā izslēdzams.

[2.4] Air Baltic nepiekrīt Valsts robežsardzes apgalvojumam, ka „atruna par procedūras izpildes sarežģītību nav iemesls nepildīt noteiktās prasības, jo izdodot tiesību normas, likumdevējs ir izvērtējis nepieciešamību ieviest konkrētās prasības, kā arī to izpildes iespēju". Air Baltic norāda, ka Valsts robežsardze minēto apgalvojumu nav pamatojusi.

[2.5] Pārkāpumu atkārtotība nenozīmē, ka pārkāpējs nav sapratis savas kļūdas un necenšas tās novērst.

[3] Iestāde rakstveida paskaidrojumos tiesai sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot šādus apsvērumus:

[3.1] Valsts robežsardzes kompetencē neietilpst vērtēt, vai noteikt kārtību kādā pārvadātājam jāveic dokumentu pārbaude, lai novērstu personu bez ceļošanas dokumentiem iekļūšanu lidmašīnā vai šo personu ierašanos uz robežpārbaudi, lai ieceļotu Latvijas Republikā. Čikāgas 1944. gada konvencijas „Par starptautisko civilo aizsardzību" 9. pielikuma 3.43 un 3.45 punkti noteic, ka gaisa kuģa ekspluatants ir atbildīgs par no gaisa kuģa izkāpjošo pasažieru un apkalpes locekļu uzraudzīšanu un aprūpi no brīža, kad viņi pamet gaisa kuģi, līdz brīdim, kad viņi atbilstoši minētās konvencijas 3.42 punktam, ir pielaisti pārbaudei un, ka gaisa kuģa ekspluatanta atbildība par pasažieru uzraudzību un aprūpi beidzas brīdī, kas šādas personas tiek ielaistas valstī.

[3.2] Valsts robežsardze nenoliedz, ka savu tiesību aktos noteikto pienākumu pārvadātājs var realizēt ar starpnieka palīdzību, bet vienlaikus norāda, ka, ja nodibinot līgumssaistības netiek panākts nepieciešamais mērķis, pārvadātājam ir jāizvērtē iespējas veikt pārbaudi, atbilstoši iepriekšminētajam 9. pielikuma 3.43 un 3.45 punktam.

[3.3] Valsts robežsardze pievienojas Apgabaltiesas 2011. gada 10. oktobra spriedumam lietā Nr. A42702809, kurā teikts, ka pārvadātāja paļāvība, ka starptautiskās lidostas darbinieki, pārbaudot pasažieru dokumentus reģistrācijas brīdī, pildīs pienākumus ar pienācīgu rūpību, nav publiski tiesiskas aizsardzības vērta.

[3.4] Valsts robežsardze nevar lemt par pieņemtā lēmuma grozīšanu tikai tādēļ, ka sūdzības iesniedzēja ieskatā Imigrācijas likumā ir pārvadātājam uzlikts pienākums, kuru tas nevar izpildīt, kā arī tādēļ, ka LAPK $114.^2$ pantā būtu jādefinē pārkāpuma subjekti un attiecīgi šiem subjektiem būtu diferencējami arī administratīvie naudas sodi.

[3.5] Eiropas Savienības tiesību normās ir izvērtēts šādu pārkāpumu raksturs, pārkāpuma kaitīguma pakāpe un apdraudēto interešu nozīmīgums, un noteikta obligāta prasība dalībvalstīm minimālā naudas soda robežai, tādējādi atzīstot, ka personas pārvadāšana bez derīgiem dokumentiem, kas nepieciešami ieceļošanai Latvijas Republikā vai citu Šengenas līguma dalībvalstu teritorijā, ir atzīstama par tik smagu pārkāpumu, ka sods nevar būt nesamērīgi mazs un sodam jābūt tik efektīvam, ka tas stimulētu pārvadātāju nepieļaut šādu pārkāpumu atkārtošanos.

[3.6] Ņemot vērā nelegālās imigrācijas riskus, likumdevējs ir izveidojis vīzu režīmu, pieņēmis direktīvas, Imigrācijas likumu, LAPK $114.^2$ pantu un citus normatīvos aktus, tādējādi šāda personu radīta imigrācijas risku izvērtēšana nevar tikt prasīta no pārvadātāja, un tā nevar raksturot pārvadātāja izdarīto pārkāpumu.

[3.7] Valsts robežsardze nepiekrīt sūdzības iesniedzējas argumentam, ka pārkāpējs ir juridiska persona ar ļoti plašu darbību, kura īsteno savus pienākumus ar ļoti daudz personu starpniecību un tādējādi pieļaujams pārkāpumu atzīst kā maznozīmīgu. Sūdzības iesniedzēja ir aviokompānija ar plašu darbību un tādējādi salīdzinoši labu mantisko stāvokli, pretējā gadījumā Valsts robežsardze neievērotu vienādu attieksmi pret visām aviokompānijām, kas novestu pie tā, ka aviokompānijām, kuru darbība ar mazāku apjomu un ar sliktāku mantisko stāvokli, ir jāpiemēro salīdzinoši lielāki sodi. Tādējādi, piemērojot sodu pārvadātājam, ir ņemts vērā tā mantiskais stāvoklis un vērtēta piemērojamā administratīvā soda efektivitāte.

[4] 2013. gada 28. martā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Valsts robežsardzes papildus paskaidrojumi. Paskaidrojumos norādīts, ka atbilstoši Padomes regulas (EK) Nr.693/2003 3. panta pirmajai daļai, vienkāršota tranzīta dokuments (FTD) ir līdzvērtīgs tranzīta vīzām un derīgs tās dalībvalsts teritorijā, kas to izdevušas, un to dalībvalstu teritorijās, caur kurām veic vienkāršotu tranzītu.

Konkrētajā gadījumā FTD ir daudzkārtējā ieceļošanas atļauja tiešam tranzītam caur Lietuvas Republikas teritoriju ar jebkuru sauszemes transporta veidu. Ievērojot minēto, personas uzrādītais FTD dokuments bija līdzvērtīgs tranzīta vīzai un bija derīgs tikai Lietuvas Republikas teritorijā. Tādējādi persona varēja ceļot tranzītā no Kaļiņingradas caur Lietuvu uz kādu citu Krievijas Federācijas teritorijas daļu, nevis doties uz Latvijas Republiku ar avioreisu.

[5] Sūdzībā Air Baltic ir piekritusi lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas21.lapa).* Tiesa, izvērtējot lietā esošos materiālus, uzskatīja, ka ir iespējams izskatīt lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka sūdzība ir daļēji apmierināma.

[7] Pārbaudījusi Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa secina, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, kā arī par secinājumu, ka pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas iestādes Lēmuma motivācijai, papildus sniedzot viedokli par sūdzībā norādītajiem argumentiem.

[8] Ņemot vērā, ka Air Baltic lūdz piemērot LAPK 21. pantu, tiesai jāizvērtē, vai konkrētajā gadījumā izdarītais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu.

LAPK 21.panta pirmā daļa paredz, ja administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, ir tiesīga atbrīvot personu no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[8.1] Air Baltic norāda uz neiespējamību no sūdzības iesniedzējas neatkarīgu apstākļu dēļ, izpildīt tai uzlikto pienākumu pārbaudīt pasažieru dokumentus pirms lidojuma, jo saskaņā ar noslēgto standarta līgumu aviopasažieru ceļošanas dokumentus pārbauda attiecīgās lidostas darbinieki.

Šajā lietā konstatēts, ka Air Baltic 2012. gada 6. aprīlī ar avioreisu BT-429 (Kaļiņingrada-Rīga) uz Latvijas Republiku atveda Krievijas pilsoni *V.P.* (turpmāk – Persona), kurš mēģināja šķērsot Latvijas Republikas valsts robežu lidostas „Rīga" robežkontroles punktā bez derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas Latvijas Republikā vai Šengenas valstu teritorijā *(lietas 28.-29.lapa).*

[8.2] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) ieskatā administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Senāta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā SKA-15/2009 14.punktu*).

Kā izriet no minētās Senāta atziņas, mutvārdu aizrādījums ir preventīvs līdzeklis, lai persona saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu. Savukārt, no lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja līdzīgus administratīvos pārkāpumus izdarījusi iepriekš. Tādējādi pat pēc tam, kad Valsts robežsardze līdzīgos gadījumos ir piemērojusi administratīvo sodu *(sk. Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.142295412, Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.142232712),* sūdzības iesniedzēja atkārtoti pieļāvusi šādu pārkāpumu, līdz ar to tiesa secina, ka pat naudas soda piemērošana attiecībā uz sūdzības iesniedzēju nav darbojusies kā preventīvs līdzeklis, lai turpmāk šādus pārkāpumus nepieļautu.

[8.3] Likuma „Par aviāciju" 112. panta pirmajā daļā noteikts, ka gaisa kuģa ekspluatants ir atbildīgs par to, lai no ārvalstīm uz Latvijas Republiku vai no Latvijas Republikas uz ārvalstīm netiktu pārvadātas personas bez ieceļošanai attiecīgajā valstī derīgiem dokumentiem.

Savukārt Imigrācijas likuma 21. panta pirmā daļa nosaka, ka pārvadātājs pārliecinās par to, ka ārzemniekam, kuru tas pārvadā, ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti.

Tādējādi saskaņā ar Imigrācijas likuma 21. panta pirmo daļu un likuma „Par aviāciju" 112. panta pirmo daļu tieši gaisa kuģa ekspluatantam vai pārvadātājam ir uzlikta atbildība par to, lai no ārvalstīm uz Latvijas Republiku vai no Latvijas Republikas uz ārvalstīm netiktu pārvadātas personas bez ieceļošanai attiecīgajā valstī derīgiem dokumentiem.

Kā jau tiesa vairākās līdzīgās lietās ir atzinusi, juridiskas personas rīcība un atbildība par pieļautajām kļūdām, kas rezultējas pārkāpuma izdarīšanā, vienmēr ir kāda konkrēta cilvēka rīcības sekas. Tādējādi juridiskai personai nereti jāuzņemas atbildība par to pārstāvošo personu prettiesisko darbību vai bezdarbību. Pārkāpumi gaisa pārvadājumu jomā ir specifiska pārkāpumu grupa, kuru tiešais pārkāpējs faktiski nav pati aviokompānija, bet gan indivīds, kas veic faktisko dokumentu pārbaudi. Tieši tādēļ Air Baltic būtiski atšķiras no citām juridiskām personām, jo tās iespējas ietekmēt to indivīdu darbības (bezdarbību), kuras tās vārdā rīkojas (veic faktisko dokumentu pārbaudi) ir vēl ierobežotākas, nekā citos apstākļos, kad juridiskas personas vārdā rīkojas tās tieši pārstāvji (darbinieki). Citiem vārdiem, nav salīdzināma Air Baltic kā gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniedzējas iespēja novērst vai mazināt izdarīto pārkāpumu apjomu salīdzinājumā ar jebkuru citu juridisku personu, kurai šādas iespējas ir (ietekmējot kļūdas pieļāvušos darbiniekus, izsakot rājienu, ietekmējot finansiāli, atbrīvojot no darba). Līdz ar to Air Baltic kā juridiskas personas vainojamība pārkāpuma izdarīšanā un attieksme pret izdarīto būtiski atšķiras no tādas fiziskas vai juridiskas personas vainojamības pakāpes, kas pārkāpumu faktiski izdara tieši, bez citu starpniecības.

Tomēr tiesa ņem vērā to, ka šajā lietā tiesas ieskatā Air Baltic nav darījusi visu iespējamo, lai novērstu līdzīgu situāciju atkārtošanos nākotnē. Proti, izskatāmajā gadījumā ir redzams, ka kļūdu ir pieļāvis Kaļiņingradas lidostas (vai to apkalpojošās sabiedrības) darbinieks, kurš veica pasažieru dokumentu pārbaudi pirms iekāpšanas pārvadātājas gaisa transporta līdzeklī un nepārliecinājās par to, ka pasažierim nav vīzas vai uzturēšanās atļaujas

ieceļošanai Šengenas zonā, tātad, vai nu nav zinājis par to, ka konkrētajā situācijā pasažierim šādi dokumenti bija nepieciešami, vai arī bija pieļāvis rupju neuzmanību attiecībā uz konkrēto pasažieri. Jebkurā gadījumā tiesa uzskata, ka Air Baltic bija iespējams par šādu incidentu nekavējoties informēt Kaļiņingradas lidostas administrāciju un vērst uzmanību uz konkrētās situācijas apstākļiem, lai minimizētu līdzīgu gadījumu atkārtošanos. Lietā nav ziņu par to, ka Air Baltic būtu šādi rīkojusies.

[8.4] Izvērtējot iespēju konkrēto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, tiesa, ņemot vērā līdzšinējo tiesu praksi līdzīgās lietās par Air Baltic saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 114.^{2} panta, secina, ka Air Baltic izdarītie LAPK 114.^{2} panta pārkāpumi lielākoties tikuši atzīti par maznozīmīgiem tikai tajos gadījumos, kad uz Latvijas Republiku atvesti pasažieri, kuriem bija derīgas pases, bet derīgās vīzas bija ielīmētas nederīgās pasēs. Savukārt gadījumos, kad pasažieriem bija derīgi ceļošanas dokumenti, bet vīzas nebija derīgas vai to nebija vispār, pārkāpumi konsekventi nav tikuši atzīti par maznozīmīgiem.

Konkrētajā gadījumā pasažierim bija derīga pase, savukārt derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas nebija vispār.

[8.5] No Padomes 2001. gada 28. jūnija Direktīvas 2001/51/EK, ar kuru papildina 26. pantu Šengenas Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu, izriet, ka šīs normas mērķis ir nepieļaut nelegālo imigrāciju. Atbilstoši šīs direktīvas preambulai, lai efektīvi apkarotu nelegālo imigrāciju, svarīgi, lai visas dalībvalstis ieviestu noteikumus, ar ko nosaka saistības pārvadātājiem, kuri ieved ārvalstniekus dalībvalstu teritorijā.

Tiesa norāda, ka šajā lietā piemērojamo normu mērķis primāri ir nelegālās imigrācijas apkarošana, tomēr kā subsidiārs mērķis atzīstama arī nelegālajai imigrācijai labvēlīgu apstākļu izskaušana. To iespējams izdarīt, ja tiek precīzi ievēroti migrācijas noteikumi, nepieļaujot atkāpes, ja vien situācija nav ārkārtēja (nestandarta).

Konkrētajā gadījumā pieteicēja uz Latvijas Republiku atveda Personu, kurai bija derīga pase, bet nebija vīzas. Persona uzrādīja vienkāršota tranzīta dokumentu (FTD) */numurs/*, kurš derīgs no 2012.gada 10.februāra līdz 2015.gada 9.februārim, kas nedod tiesības ieceļot Latvijā vai citās Šengenas līguma dalībvalstīs izņemot Lietuvu.

Tiesa uzskata, ka fakts, ka līdz Latvijas Republikas robežai tiek atvesta persona, kurai nav derīgu ieceļošanas dokumentu, zināmā mērā var radīt priekšstatu, ka ieceļošanas noteikumi, braucot uz Latviju, netiek precīzi ievēroti un Latvijas Republikā pastāv iespēja nokļūt arī tad, ja nepieciešamo dokumentu nav. Tādējādi šie apstākļi ir ņemami vērā, nosakot soda apmēru.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa secina, ka šajā lietā konstatēto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu.

[8] Air Baltic lūgusi samazināt tai uzlikto sodu, ja tiesa uzskata par neiespējamu atzīt administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

LAPK 114.^{2} pants noteic iestādei rīcības brīvību naudas soda apmēra noteikšanā (naudas sodu juridiskajām personām no Ls 1700 līdz Ls 2800 par katru pārvadāto personu).

Ar Lēmumu Air Baltic piemērots naudas sods Ls 2300 apmērā, kas ir vidēja apmēra naudas sods iespējamā naudas soda apmēros.

Kā jau vairākkārtēji ir norādīts administratīvo tiesu praksē, prasība pati par sevi, ka personai ir jābūt noteiktiem ieceļošanas dokumentiem, nav tikai formālisms. Ieceļošanas dokumentu pārbaudes kārtība valstij ļauj kontrolēt valstī ieceļojošo vai to šķērsojošo personu migrācijas plūsmu, pārbaudot katras personas identitāti un novēršot iespējamo nelegālās imigrācijas un citu risku apdraudējumu. Ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamo dokumentu pārbaude ir nozīmīga Šengenas līguma funkcionēšanas sastāvdaļa, jo Šengenas līguma dalībvalstij ir jānodrošina efektīva Eiropas Savienības ārējās robežas kontrole.

Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija regulai (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), vīzu izsniegšana notiek, stingri pārbaudot ziņas par potenciālo vīzas saņēmēju, ieceļošanas mērķi un termiņu, kādā personai būs nepieciešams atrasties vīzas izdevējvalstī, kā arī citas ziņas, kas ļauj izvērtēt vīzas pieteikuma iesniedzēja patiesos ieceļošanas nodomus, tostarp arī spējas (naudas līdzekļu apmērs, apmešanās vieta) vīzas derīguma termiņa laikā atrasties mērķa valstī. Apstāklis, ka trešās valsts valstspiederīgajam vispār nav vīzas, nozīmē, ka tai nav atļaujas ierasties un uzturēties vīzas izdevējvalstī.

Nosakot sodu, ir jāvērtē faktiskie pārkāpuma apstākļi. Proti, izskatāmajā lietā pārvadātājas atvestajai personai tās ceļošanas dokumentā vispār nebija vīzas vai uzturēšanās atļaujas, tādējādi neviena no Šengenas zonas valstīm nebija vērtējusi, vai Personai ir atļaujams iebraukt un uzturēties Šengenas valstīs. Tādējādi tiesa secina, ka minētā apstākļa dēļ pastāv valsts drošības un iespējamās nelegālās imigrācijas risks. Attiecīgi šis fakts to padara atšķirīgu no citām lietām, kurās personai ir bijusi izsniegta vīza (tātad ziņas par valstī ieceļojošo personu ir bijušas pārbaudītas), bet tās derīguma termiņš vēl nav bijis sācies vai bijis jau beidzies.

Turklāt vērā ir ņemams apstāklis, ka Air Baltic jau ir bijusi sodīta par līdzīgu pārkāpumu gada laikā *(sk. Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu lietā Nr.142295412, Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.142232712).*

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šādos apstākļos nav pamata noteikt sodu, kas ir tuvāks minimālajam soda apmēram, tādējādi tiesa atzīst par samērīgu un atbilstošu pārvadātājai piemēroto naudas sodu un nekonstatē pamatu samazināt sūdzības iesniedzējai noteiktā soda apmēru.

Tāpat tiesa, pārbaudot tiesu spriedumos secināto līdzīgās lietās (kad uz Latvijas Republiku atvesta persona, kuras ieceļošanas dokumentā vispār nav nekādas vīzas vai uzturēšanās atļaujas ielīmes), konstatēja, ka naudas sods par šādu pārkāpumu Ls 2300 apmērā atzīts par samērīgu un atbilstošu (*skat. sal. Administratīvās rajona tiesas 2012. gada 1. novembra spriedumu lietā Nr. 142182911, Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 26.septembra spriedumu lietā Nr.142127911, Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 7.maija spriedumu lietā Nr.142232712*).

Līdz ar to tiesa atzīst sūdzības iesniedzējai piemēroto naudas sodu par samērīgu ar izdarīto pārkāpumu un nekonstatē pamatu noteiktā soda grozīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[16]panta ceturto daļu, 289.[18]pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts robežsardzes 2012. gada 1. jūnija lēmumu Nr. 73, bet AS „Air Baltic" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese T.Jefremova